

genlunde faar det Udbytte ud af den forøgede Virksomhed, som man kunde vente. Man vil ogsaa se, hvis man følger med i de maanedlige Opgørelser fra Statsbanerne, at Udbyttet snarest gaar ned, skønt Indtægten er stigende. Jeg skal kun bemærke, at dette naturligt kunde føre til en Overvejelse af en Forhøjelse af Taksterne, men at en saadan neppe vilde finde Sympati i den høje Rigsdag, ligesom den heller ikke har været til Overvejelse i Ministeriet — „Ministeriet“ vil her sige: Timandsministeriet, for jeg kan i dette Øjeblik ikke tale paa det udvidede Ministeriums Vegne med Hensyn til Finanslovsforslaget, som ikke har været forelagt andre end Timandsministeriet, for at udtrykke mig saaledes. Men altsaa, her har man dog sat Indtægten noget lavere, end den faktisk var paa Statsregnskabet for 1915—16.

Paa § 3, Renter af Kassebeholdning, Reservefond o. s. v., er Indtægten sat til 4,7 Millioner. Den var paa Statsregnskabet for 1915—16 kun 2 Mill. Kr. Man havde nemlig der anslaaet Renteindtægten af Kassebeholdningen til 1,1 Mill. Kr., men Kassebeholdningen gav i Stedet for en Renteudgift af 1,7 Mill. Kr. — altsaa en Nedgang af 2,8 Mill. Kr. i Forhold til det budgetterede —, og det ligger simpelt hen i, at Statens Kassebeholdning ikke er betydelig og ofte er af den Art, at den bestaar af en Gæld til Nationalbanken, hvad den høje Rigsdag er vel kendt med, og under saadanne Forhold gaar Renten ned. Paa den anden Side er der Udsigt til, at vi i 1917—18 kan komme til at ligge med en ret betydelig Kassebeholdning, og Indtægten her er sat paa samme normale Maade, som man plejer at gøre paa Finanslovsforslaget.

Jeg kommer saa til § 5, de store Indtægtskilder. Jeg skal først nævne Ejendomsskylden, som er ansat til 6,3 Millioner og gav 6,4 i 1915—16. Man vil maaske forundre sig over, at den ikke er sat højere, da vi har faaet en ny Vurdering til Ejendomsskyld, men denne er ikke endt, Tallene foreligger ikke for Finansministeriet, og skønt man vel kan gaa ud fra, at der vil komme en Indtægtsstigning, maaske endda med 20 pCt., altsaa $\frac{1}{5}$, har man ment det forsvarligst ikke at gaa til en Forhøjelse paa dette Finanslovsforslag.

Indtægten af Tolden, den rene Toldindtægt, er sat til 38 Mill. Kr., medens den i 1915—16 var 36,4 Mill. Kr. Den er sat højere af den Grund, at efter den almindelige Beregning, som er den, at man

lægger til Grund for Finanslovsforslaget de 12 Maaneder fra 1. Juli i det foregaaende Aar indtil 30. Juni i det Aar, i hvilket Finanslovsforslaget fremlægges, maa man regne med en saadan Indtægt som 38 Millioner, og det er at mærke, at i de 5 første Maaneder af indeværende Finansaar, fra April til August 1916, er Tolden 3,3 Mill. Kr. større, end den var i de samme Maaneder i Fjor. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at i 1904—05 var Toldindtægten 35,4 Mill. Kr., altsaa omtrent 35½ Million. I 13 Aar har der altsaa kun været en Opgang af 2½ Mill. Kr. i Toldindtægten, medens vi samtidig har haft denne uhyre Stigning i Formue- og Indtægtskat. Den direkte Skat er altsaa steget enormt, medens den indirekte Skat igennem Toldafgifterne kun har en ubetydelig Stigning at opvise.

Ølskatten er sat til 8,8 Mill. Kr., medens den gav 8,7 Mill. Kr. i 1915—16. Man havde ventet, at den Forhøjelse af Ølprisen, som kom i Foraaret, og som man tillod Ølbryggerierne at gaa til, skønt man havde en Aftale med dem om, at Ølprisen ikke maatte forhøjes, skulde have indvirket paa Ølskatten. Ølforbruget synes imidlertid at holde sig ret stabilt her i Landet, og selv denne Forhøjelse synes ikke at have virket herpaa, idet vi ogsaa her har lagt den almindelige Beregning, de 12 Maaneder, til Grund. Det synes ogsaa, naar man tager de sidste Maaneder for sig selv, at Prisforhøjelsen ikke har bevirket nogen Nedgang i Forbruget, skønt der hos alle, der havde med Finanserne at gøre, var en Frygt for, at der vilde blive en ikke ringe Nedgang i Ølskattens Provenu. Det har altsaa ikke været Tilfældet.

Jeg skal med Hensyn til disse Skatter endnu kun nævne, at Cigarettskatten er sat til 1,2 Million. Da vi indførte denne Skat i den Form, den nu har, nemlig ved Lov af 8. Juni 1912, antog man, at den vilde give omtrent 720,000 Kr. Den er altsaa lige paa Vej til at give og vil sandsynligvis meget snart give det dobbelte Beløb af, hvad man havde ventet for 4—5 Aar siden.

Saa skal jeg af indirekte Skatter endnu nævne Stempelafgiften. Indtægten af Stempelafgiften er sat til 17 Mill. Kr., og deraf indkommer de 12 Mill. Kr. ved den almindelige Stempelafgift, medens man har sat den overordentlige Stempelafgift, Børsskatten, som den populært kaldes, til 5 Mill. Kr. Denne overordentlige Stempelafgift har i Maanederne Januar til Au-